

عنوان مقاله:

پهنه بندی درجه آسیب پذیری نواحی همجوار گسل های منطقه یک تهران با استفاده از روش ترکیب خطی وزن دار WLC

محل انتشار:

کنگره ملی مدیریت و برنامه ریزی شهری نوین (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مدیا حکیمی - کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری از دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

در نقاط مختلف دنیا، شهرهای امروزی به دلایل متعددی از جمله نوع مکان گزینی، توسعه فیزیکی نا مناسب، عدم رعایت استانداردهای لازم جهت ساخت مسکن و عدم رعایت حریم در مناطق آسیب پذیر همچون مناطق زلزله خیز همواره در معرض خطرات ناشی از بلایای طبیعی، مانند زمین لرزه قرار دارند. شهر تهران به عنوان کلانشهر اول کشور در زمره ی شهرهای مذکور قرار گرفته است با توجه به جذب حداکثر جمعیت و فعالیتهای اقتصادی، اداری، سیاسی و صنعتی در صورت احتمال وقوع زمین لرزه، با خسارات جبران ناپذیر انسانی و مالی روبرو خواهد شد. در بین مناطق شهر تهران، منطقه یک با دارا بودن گسل شمال تهران، گسل نیاوران، گسل محمودیه یکی از مناطق پر خطر و آسیب پذیر کلانشهر تهران محسوب می شود. هدف اصلی این مقاله شناسایی و پهنه بندی محدوده مورد مطالعه منطقه یک تهران از نظر آسیب پذیری در مقابل زمین لرزه است. تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بوده با استفاده از مطالعات کتابخانهای (اسناد، نقشههای زمین شناسی و توپوگرافی) و بر اساس معیارهای محیطی و انسانی موجود در منطقه و با کمک مدل AHP وزن شاخصها برآورد شده و با تکیه بر روش ترکیب خطی وزن دار WLC، قابلیت همپوشانی شاخصها و امکان تولید نقشههای تلفیقی جهت پهنه بندی میزان آسیب پذیری نواحی همجوار با گسل فراهم خواهد شد. در یک نتیجه گیری کلی میتوان گفت با توجه به نقشه پهنه بندی درجه آسیب پذیری در مقابل خطر زلزله منطقه یک تهران در وضعیت مطلوبی، قرار ندارد. این منطقه با وسعتی حدود 3604/8944 هکتار براساس نتایج بدست آمده 25 درصد از کل مساحت منطقه در طبقه آسیب پذیری زیاد گرفته است و نواحی (10، 3، 2، 7) به دلیل عدم رعایت حریم گسل و رعایت نکردن اصول و استانداردهای شهری و افزایش بلند مرتبه سازی در نزدیکی دو گسل نیاوران و گسل محمودیه، آسیب پذیر تر از نواحی دیگر هستند.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی، آسیب پذیری، مخاطرات طبیعی، حریم گسل، منطقه یک تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686785>

